

[Kirsten Lee]

medicinalindustrien. Og det beløb, som sundhedsministeren har beregnet, de 25 mio. kr., skal såmænd også nok passe.

Nye præparater afprøves på patienter på vores hospitaler i lægernes og i plejepersonalets arbejdstid, forsøgspatienterne optager pladser i ambulatorierne, hospitalernes laboratoriefaciliteter foretager alverdens undersøgelser og analyser på patienterne, som behandles med forsøgspræparater.

Sædvanligvis stiller medicinalindustrien gratis præparater til rådighed, men i øvrigt er afprøvningen uden omkostninger for industrien, som oven i købet opnår en markedsføringsfordel, fordi præparaterne bliver indarbejdet inden godkendelse, og fordi lægerne i forbindelse med afprøvningen jo rejser land og rige rundt og holder foredrag om de præparater, de har gennemprøvet.

Med hensyn til bloktilskuddene må det vel indgå i de sædvanlige forhandlinger mellem regeringen og amterne, men vi har i Det Radikale Venstre intet imod, at vi på dette punkt indfører brugerbetaling for medicinalindustrien.

Birgith Mogensen (CD):

Såfremt medicinalindustrien benytter det offentlige sygehusvæsen med kommerciel vinding for øje, bør medicinalindustrien naturligvis betale for sygehusvæsenets tjenesteydelser. Derfor tilslutter CD og Kristeligt Folkeparti sig lovforslaget.

Pia Dahl (FP):

Specielt med henblik på det punkt, der omhandler de administrative og økonomiske konsekvenser af dette lovforslag om at lade medicinalindustrien betale for det, som er lovbealet, altså kliniske afprøvninger, må vi i Fremskridtspartiet sige, at vi et langt stykke af vejen kan tilslutte os den socialdemokratiske ordførers udtalelser og således i første omgang må tage visse forbehold over for ministerens forslag.

Vi vil under udvalgsarbejdet søge at få belyst og gjort helt klart, hvorvidt vi står med et forslag, som blot, når alt kommer til alt, betyder, at medicinpriserne stiger, og at sygesikringen i sidste omgang alligevel kommer til at betale regningen.

Vi vil derfor også gerne have lejlighed til at gå lidt om bag ved de tal, som ministeren opre-

rer med, sammenholdt eventuelt med den administrative byrde, som nødvendigvis og rimeligvis må følge med.

Jørgen Tved (FK):

Jeg kunne forstå på den socialdemokratiske ordfører, at han var lidt i tvivl om, hvad det egentlig var for et forslag, hvilken virkning det ville have, og om det var et nedskæringsforslag.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at nære denne tvivl, for det er naturligvis et nedskæringsforslag. Det er pakket pænt og nydeligt ind. Naturligvis skal medicinalfabrikker, som får nogle gratis ydelser fra hospitalsvæsenet, betale for disse ydelser, men når man samtidig skærer i bloktilskuddene til disse hospitaler, så har kniven altså været fremme. Det er et nedskæringsforslag.

Også vi har nogle betænkeligheder, ikke ved, at medicinalfabrikkerne skal betale for de ydelser, de får, naturligvis skal de det, men fordi vi meget let kunne forestille os, at det offentlige fik en større regning, større medicinudgifter, idet disse 25 mio. kr. meget hurtigt vil blive læsset over på medicinpriserne. Derfor er det måske ikke den helt rigtige vej at gå at bruge den fremgangsmåde, der her er anvist.

Vi er positive over for den del af forslaget, der går ud på, at man skal betale for ydelserne, men vi vil afvise, at der skal skæres i bloktilskuddene. Som bekendt har vi flere gange fremhævet, hvor nødvendigt det er, at der tilføres vort sygehusvæsen flere midler, således at vi kan undgå situationer, hvor man i sidste del af finansåret skal lukke sengeafsnit, fordi budgetterne er opbrugt. Dette meget beskedne beløb kunne være en hjælp til, at man opretholdt vort sygehusvæsen i den standard, vi er vant til først på budgetåret. Derfor vil vi ikke være med til, at man skærer i bloktilskuddene på baggrund af de ringe beløb, som medicinalfabrikkerne skulle betale efter dette lovforslag.

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Jeg vil gerne sige tak for den – trods betænkeligheder – udbredte tilslutning til dette forslag. Som flere af ordførerne har været inde på, er det ikke de store beløb, der er tale om. Det drejer sig om, at medicinalfabrikkerne – hvad jeg synes er helt naturligt – skal betale for den service, de modtager ved, at vore hospitaler afprøver deres lægemidler, et beløb, som vi fra Sund-